

OLVASÓINK ÍRJÁK

Nem lesz belépési sokk

Heti Válasz, február 28. (41. oldal)

A Külügyminisztérium honlapján keresgélve a személyek szabad mozgásáról szóló fejezetben találtam azt az információt, hogy a műszaki egyetemi diplomák közül csak az építészmérnökit ismerik el automatikusan az Európai Unióban. Nyugdíjam 363 eurónak felel meg. Ez alig több, mint az Ausztriában érvényes minimálnyugdíj fele. Sorstársaim nyugdíja az alábbiak szerint viszonylik az osztrák minimálnyugdíjhoz: a kisnyugdíjasok 80 eurót kapnak, ami az osztrák minimálnyugdíj egynolcadát teszi ki, s a magyar nyugdíjasok nagy része is az osztrák minimálnyugdíj fele alatti összeget kap kézhez. A volt gazdasági vezetők 450 euróra tarthatnak számot, ez az osztrák minimálnyugdíj 71 százaléka. A magyar nyugdíjrendszerben csak a munkásmozgalom régi harcosai vannak tűrhető helyzetben, akik a magyar minimálnyugdíj tíz-tizenkétszeresét kapják havonta. Ez az osztrák minimálnyugdíj másfélszeresének felel meg.

Csak tájékoztatásul néhány jelenlegi havi kereset Európában: Ausztriában a konyhai mosogató 1100 eurót keres. A Európai Unió hivatalainak adminisztrátorai 2100 eurót vehetnek fel. A magyar miniszterelnök 4500 eurót ér havonta, az Európai Parlament tagjai 8000 eurót, az Európai Unió csúcavezetői pedig 20 000 eurót vihetnek haza.

Az árak Magyarországon már most nagyon magasak. A belépést követően még tovább is fognak emelkedni. Nyomorogni menjek az Európai Unióba hárommillió nyugdíjas társammal együtt? A nyugdíjasok nagy száma és szavazási hajlandósága miatt jelentősen képesek befolyásolni egy-egy szavazás eredményét. A polgári kormány 2002-ben többek között azért is vesztett, mert 1999-ben azt a látszatot keltette, hogy nem teljesíti az elődje által megígért nyugdíjemelést. (A differenciálás is hiba volt.) A szocialista kormány meg többek között azért nyert, mert el tudta hitetni, hogy az egyszeri 19 ezer forint meg a tizenharmadik havi nyugdíj jelentősen növeli a nyugdíjasok életszínvonalát.

Hogy április 12-én a nyugdíjasok a bugyuta reklámok hatása alatt, vagy saját

pénzügyi helyzetüket figyelembe véve szavaznak-e, nem tudom. Én mindenestre igennel szeretnék szavazni. Ezt azonban csak az alábbi feltételek április 12-e előtti teljesítése esetén tudom megtenni:

1. Emeljenek fel minden nyugdíjat száz százalékkal, mint azt nagyon helyesen megtették a miniszterek fizetésével is.

2. Az Európai Unió országaiban minden magyar műszaki egyetemi diplomát ismerjenek el automatikusan.

Személyes garanciát nem kérek. (Avval tele van a padlás.) Csak az április 11-ig megtett és dokumentált intézkedések győznek meg.

K. J., nyugállományú mérnök

Ismerős pökhendiség

Heti Válasz, február 28. (64. oldal),

március 7. (90. oldal),

március 14. (66. oldal)

Kedves olvasójuk, Kelemen Csaba úgy véli, kettős mércével élek, mert miközben azt állítom, hogy a Népszabadság általam szerkesztett Fórum rovatában senkit nem lehet alaptalanul rágalmazni, mégis megjelent ott Eörsi István cikke, melyben az Orbán Viktort vezérként istenítő fiatalokat „lefasisztázta”. Azt hiszem, Kelemen Csaba téved. Ha Eörsi azt állította volna, hogy a szóban forgó fiatalok fasiszta nézeteket hangoztatnak, terjesztettek, védelmeztek, akkor Eörsi cikke nem jelenhetett volna meg, hiszen ezt ezek a fiatalok tényszerűen nem tették. Ám Eörsi ezt nem is állította, a Kelemen Csaba által kipontozott helyen külön fel is hívja a figyelmet arra, hogy a fasizmusról itt nem „mint összefüggő ideológiai rendszerről beszél”. Eörsi azt fejtegette, hogy ezen fiatalok magatartásában a fasizmusnak mint lelki igénynek a „tömegpszichológiai rémsége” éled föl. Ez nem tényszerűen cáfolható rágalom, hanem vitatható és vitathatatlanul „meredek” minősítés, ami a fasizmusnak azon a nagyon széles értelmezésén alapul, amelyet Umberto Eco fejtett ki. Én ezzel történetesen nem értek egyet, de ez az ügy szempontjából lényegtelen.

Takács Géza Eörsi úr, olvassa ön, amit ír? címmel válaszolt Eörsi István cikkére a rovatomban (2002. május 16.). Ha va-

lóban kettős mércével mérnék, akkor ezt a cikket is vissza kellett volna dobnom, de nem dobtam. Takács Géza többek között ezt írta: „Szerintem végső fokon a fasizmus bélyegének könnyelmű osztogatója is holokausztrévizionista. Hiszen ha bármi fasizmus lehet, akkor a holokausztt sem feltétlenül valami.” Ha Takács Géza azt állította volna, hogy Eörsi holokausztrévizionista nézeteket fogalmazott meg, akkor ez a cikk nem jelent volna meg, hiszen Eörsi cikkében ilyen nézeteknek nincs nyomuk. Ám Takács fejtegetése szerint éppenséggel az minősíthető „végső soron” holokausztrévizionizmusnak, amit Eörsi valóban leírt. Ily módon Takács tanár úr állítása sem rágalom, hanem úgyszintén „meredek” minősítés. A szerkesztő ezzel a minősítéssel még kevésbé ért egyet, de az ügy szempontjából ez is lényegtelen.

Révész Sándor, Budapest

Szép, új arab világ

Heti Válasz, március 7. (26–27. oldal)

A globalizáció nem új keletű jelenség: már az ókorban földrészeket összekötő kereskedelem folyt, és már a kolonializmus korszakában működtek multinacionális vállalatok. A globalizáció ezen túl nem szükségszerűen negatív jelenség, hiszen elképzelhető egy igazságos világrend is – bár egyre utópikusabbnak tűnik –, ahol mind kulturális, mind gazdasági téren kölcsönösen előnyös kapcsolatokat ápolnak a nemzetek, és egyikük sem tör hegemoniára. Napjaink nemzetközi politikája sajnos ezzel ellentétes irányba halad – a globális háború felé.

A szovjet impérium összeomlásával véget ért a kétpólusú világrend, és egyetlen nagyhatalom maradt: az Egyesült Államok, és ennek a nagyhatalomnak a politikáját sem az igazságosság elve vezérli, noha óriási propagandagépezete ezt sulykolja belénk. A Bush-adminisztráció egy apokaliptikus csata képét vetíti elénk, melyben a Jó legyőzi a Gonoszt. A jelenlegi washingtoni szereposztás szerint a Gonoszt a terrorizmus, illetve az iraki diktátor jeleníti meg. (Észak-Koreára illik ugyan legjobban ez a szerep, de mivel atomfegyverrel és másfél milliós hadsereggel rendelkezik, olajjal azonban nem, az amerikaiak szívesebben tekintik Irakot első számú ellenség-

